

Sy-li spěwał,
Pilnje džětał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosé ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džětaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh éi khmana
Ziwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Sserbske njedželske lopjeno.

Wudawa šo kóždu šobotu w Smolerjez kniharničežerńi w Budyšinje a płaczi štywórtlětnje 1,50 hr. bješ porta.

2. njedželu adventa.

Łuf. 21, 25—36.

„Zion, twój kral pschińdže t tebi“, tak rěka adventska powjesč, kotraž šo w tutnych dnjach we wschitkich křesćijanstkich žyrkujach pschpowjeda. Ale dženska ma wona žyly hinajschi žyly hač džěń tydženja. Na 1. njedželu adventa rěkasche: Zion, twój kral pschińdže nětk t tebi, dženska rěka: wón pschińdže junu pschi skónčenju šwěta; na 1. njedželu adventa rěkasche: wón nětk pschińdže, šo by pytał a šbóžne činił, ščtož šhubjene je, dženska rěka: wón junu pschińdže, šo by šudził žiwych a morwych. Powjesč 1. njedžele adventa šbudži we wutrobach wěryžnych wjekele a radošč, powjesč 2. njedžele adventa pak nastroženje, bojošč a hrošu. Ščhetož kať šo nam powjedže, hdyž budže tón šnjes šašo pschińč w bójškej mozy a krašnowjezi a wschitzy, kotřiž šu žywi byli wot šadama šem, budža šo psched nim šhromadžič a našch pschichod budže roššudženy do wscheje wěčnosče? Škotrj džěń w twojim žiwjenju, a hdy by najwažnišchi byl, kotry džěń w historiji ludow, a hdy by šo na nim něščto, ščtož ma wažnosč ša lěštotytki, móže šo t tujm dnjom pošledneho šuda pschirumacž? Š wopomń, kať budže, hdyž tón šnjes šašo pschińdže a ty budžeš štejecž psched jeho štolom a wschitko, ščtož šu myšlil, rěčal a činił, budže na šwětko pschińč, twoje najpotajnišche myšle, wot kotrychž žadny čłowjek ničšo njewě, twoje šlowo, kotrež šu dawno šabyl, twoje šutki, kotrež šu pytał, psched ludzimi potajicž! Šjetichepota twoja wutroba psched tym? Šbo džješč šo t tym šmėrowacž, šo prajišč: Bóh wě, hač je t žyła wěrnó, šo tón šnjes šašo pschińdže, šudžič žiwych a morwych? Š njesšebaj šo! Šwón

pschińdže t šwětnemu šudu, to je šawěščje wěrnó. Daj šo nastrožič t šbožu twojeje nješmjertneje dusche! Ššchihotuj šo se wschej šhwatnosčeju na tutón pschilhad teho šnjesa, šo móžešč trošchtnje jemu napšchecžiwó hčž, šo budže šudny džěń ša tebe džěń najwješcheho, wěčneho šboža. Duž wšmicež powjesč 2. njedžele adventa t wutrobje: Šwón pschińdže t šwětnemu šudu!

1. Šo je šawěščje wěrnó.
2. Šehodla šdžerž šo šotowy!
3. Šudž trošchtny!

1. Š niskošči a šhudobje je tón šnjes něhdy na našču jemju pschilchol. Šako maš, šłabe čłowške džěčatko je wón šo narodžil, hródž běšche jeho přenje bhđo, žłobik jeho přenje šožo. Ššhudaš běščtaj jeho šarschej, hdyž tež t kralowšeho roda, a šhudy je wón wostal šwoje žiwe dny. Šwón njeje měł žadny dom, w kotrymž móžešche wotpočžowacž, žanu žonu, kotraž je šo ša njeho štarala, žane džěčzi, na kotrymž je šo wješelił. Šwón běšche šhudšchi dylši najšhudšchi mješ nami. Š kať mašo je wón, čłowšzy rěčane, dokonjal. Šdwanacž wučžomnikow šhodžachu ša nim, ale jedyn wot nich je jeho pscheradžil, drugi jeho šapřel a wschitzy ša napošledt jeho wopuščžili; někotři mužojo a žony wěryžachu drje do njeho, ale šwój lud njeje šebi dohycž móhl, tať jara hač tež je šo wo to přožowal. Š kať žalobna běšche jeho šmjerež! Ša šchiz, na drjevo pošlecža, šu jeho jako šłóstnika a Šohahanjerja pschibili. Šawěščje, w niskošči a šhudobje je wón něhdy pschilchol. Š tať pschińdže wón hščežje dženska. Šwón pschińdže w šlowje, kotrež tyšazy šapřewaju, w jednorej wodže šwjateje šščženizy a w šhlěbje a winje Šožeho

wotkasanja, wo kotrež tyžazy njerodža, wón pschińdže psches
zhrčeb, kotruž tyžazy hidža, drje, my, kotřiž do njeho wěriny,
widžimy tež tu jeho krašnosć a móž, ale so tak wjele je wone
potajene. Ale tak njebudže wostacž. Hdyž wón sažo pschińdže,
budže wón so sjewjecz w bójskej mozy a krašnosći a wschitzy,
tež jeho nje-pscheczeljo, budža ju widžecž a spósnacž, so je wón
tón Knjes. Kaž dobyczerski kral budže wón so na naschu
semju wrócizč a swoje kralestwo dokonjecz. Potom njebudža
jeho skósnizy a hrěšchnizy pschewodžecž, ale swjeczi jandželjo a
niž jenož jandželjo budža jemu pschiwstacž, ale tež hrimanje a
rženje sahinjazeho swěta a schumjenjo morja. Stať to budže, to
njemóžemy wopřacž; wschitke nasche słowa a myšle su k temu
pschekłabe. Sčtož žane wóczko njeje widžalo a žane wucho
njeje słyschalo a do žaneho čłowjeka myšle njeje pschischo,
budže so sjewicž, hdyž tón Knjes sažo pschińdže, budžicž žiwuch
a morwuch.

Alle budže to so woprawdže stacž? Njeje tuta wěra sbyť
stareje pschiwěry? Ze jich wjele, kotřiž to praja a tutu wěru
wufmėwaju a njehanbicžimje hanja, kotřiž wudawaju, so su
tutu wucžbu k temu wunamafali, so bychu ludži i njej na-
stróžili a lěpje wobtnježili. Ze tola zyle njemóžno, so so
tuta wěra dopjelni. Njemóžne? Sčto dha je i žyła nje-
móžno? Kať wjele je so w poslednich lětach staťo, sčtož smy
wschitzy sa njemóžne měli?! Ně, Bohu žana wěž njemóžna
njeje. A hdyž nasch Ebožnik i jažnymi słowami praji: „Zeichi
budža na slónzu a na mēžazu a na hwěsdach, a na semi budže
so ludžom stysťacž a njebudža wjedžecž, sčto čžinicž: a morjo
a žolmy budža schunicž: a ludžom budže so jeznyč psched
strachotu a woczakowanjom tych wězow, kiž na semju pschińcž
budže, pschetož tež njebežow mozy budža so hnucž. A tehdy
budža widžecž čłowjeho Ssyna pschińdžo w mrócželi i wulkei
mozy a krašnosću“, dha je nam zyle wěste, so so to stacž
budže. A wón sam dawa nam wopokasmo sa wěrnošč nascheje
wěry. „Sawěrnje, ja praju wam, so te schlechty njebudže sańcž,
hacž so to wschitko stanje.“ Alle kať, njechwědžža tute słowa
runje pschecžiwu temu? Tamna schlechta je tola sašchla, a tón
Knjes njeje sažo pschischo i bójskej mozy a krašnosću. Alle
wopomamy, so te słowo „schlechty“ njerěka: ludžo, kotřiž su
tehdom živi byli, ale so mamy tu myšlicž na židowski lud.
Jako jedyn pruski kral Augusta Germana Franku so woprascha:
Wóžecze mi i krótkimi słowami dopřimio dacž, so je wěrnio, so
tón Knjes sažo pschińdže k řudu? wotmolwi tón: Židowski lud.
A tak je woprawdže. Žadyn drugi lud njebu tak pschecžehany
a podtkóženy kaž Židowski — wón je wostať. Psches lěstotki
je rospróscheny psches wschitke kraje a ludy; historije naš wucža,
so mały lud, kotruž njes wulkim bydli, posdžischo sahinja, haj,
sam wulke móžne ludy su sašchli, židowski lud pak je wostať
hacž do dženřuischeho dnja, a to, hacž runjež žadyn wóžny
kraj, žadyn tempel, žaneho krala a žanu wyschnosć nima. To
pak je so staťo, so by so dopjelnilo to słowo teho Knjesa:
„Sawěrnje, ja praju wam, so ta schlechta njebudže sańcž, hacž
so to wschitko stanje.“ Wón pschińdže k řwětnemu řudu. To
je sawěrcze wěrnio.

2. Duž džerž so hotowy! Drje, hdy tón Knjes sažo
pschińdže, to njewěmy. We wschitkich čžasach a tež w naschich
dnjach su mužojo wustupili i wudawanjom, so zyle wěrcze wjedža,
hby řudny džeri pschińdže. Alle pschezo su so dopokasali jako
falschni profetojo, jako jebalojo. Tehodla njepořičhaj na nich,
ale džerž so k řlowu teho Knjesa: „Wono njeřluschja wjedžecž
čžab abo řchtundu, kotruž tón Wótcžez do swojeje mozy sam
połožil je.“ (Řap. řl. 1, 7.) Tak wjele pak praji nam nasch
Ebožnik, so tutón džeri pschińdže kaž paduch w nozy, kaž po-

wlecžena řyč na ptacžki, kotrež wjeřele řlódke jahodny řchecžiwu je;
potajkim zyle nahle a njenadžužy, a so budža wschelake džiwne
řnamjenja přjedy njeho so stacž. Kaž jedyn kral, kiž čže jene
město wopyťacž, tam přjedy pořolow řčele, tak budža zeichi na
njejbu a na semi a na morju pschitřad teho Knjesa pschi-
powjedacž. Ssnano budža řlónzo, mēřacž a hwěřdy so řwěcžicž
w džiwnej jařnosći, abo wone budža so řacžmicž tež tehdom,
jako řesuf na řchizy wřasche, na semi budže so wulke po-
wrócjenje stacž; jedyn lud budže pschecžiwu druhemu postanycž,
žalofne wóžny budža wudřicž, řeki čłowjese, řč budža so
pschecž, mórřke řolmy budža schunicž a wulku řchodu na-
čžinicž. Ludžom pak budže so jeznyč psched strachonu a woczako-
wanjom tych wězow, kotrež so stacž budža, a njebudža wjedžecž,
hdyž dyrbja čžeknyč a so wulchowacž. Pokasuja řuano řna-
mjenja nascheho čžaba na to, so je pschitřad teho Knjesa blisťo?
To je wěste, so su wóžna, revoluzija a sčtož so w naschich
dnjach hrosneho stanje, pořoljo teho Knjesa, kotřiž čžedža naš
dopomnicž, so wón pschińdže k řwětnemu řudu. Hacž je pak
tón džeri řizom tak blisťo, kaž jich wjele mēnja, to njewěmy.
Alle runje tehodla čžemy to napominanje wopomnicž: Džerž so
hotowy, so móžesč řoždu hodžinu psched teho Knjesa řtupicž.
Tón Knjes praji nam, kať mamy so hotowi řdžeržecž. „Řla-
dajecze so pak, so wasche wutroby njebudža wobčžezene i wob-
žranřtwom, wopisřtwom a se staroščemi teje řiwnoščje a tón
džeri was nje-pschekřwatať.“ Řřitne słowa! Kať žalofnje by
byťo, hdy by ty nahle se řwětnych abo řamo hrěšchnych wje-
řelow abo řjany psched teho Knjesa řtupicž dyrbjať. Č nječžin
ničžo, njeńdž nihdy, njewobdžel so pschi ničim, hdyž by se
nařtřožil, hdy by tón Knjes pschischoť! A tón Knjes warnuje
woběbe psched staroščemi wo řiwnošč. Řjeplacž to runje sa
nasch čžab, hdyž tak wjele žanu druhu starošč njefnaja, hacž
tu wo ředž, drařtu, řepjenje a wobřdjenje! Wěřcze jedna so
pschi tym wo wažne wěžy, ale řwoju wutrobu njeřmėmy i nimi
wobčžezowacž, řwoju řuschu njeřmėmy wot nich wobtnježicž dacž.
Tehodla wy řony, kotrež so praschecze: kať móžemy tych řwojich
řežiwicž? Wy mužojo, kotřiž so staracze: kať móžemy i tym
sčtož řebi řařluzimy, pschi něčžičkej drohoczi dořahnyč? nje-
řapomnicze te słowo, kotrež je tón Knjes k Marčži prajiť: „Ty
so jara starasch a so wulzy próžujesč, ale jene je nufne.“
(Řuf. 10, 42.) Ně, wachujecze a modlcze so! Wachujecze, kaž
wojať na řraži, kiž na wschitko ředžbuje, sčtož na bliženje nje-
pschecžela poľaje, a modlcze so, so byřcze wobřtali psched
čłowřkim řřnom. Sdžerž so jako prawy wuczomnik teho
Knjesa hotowy!

3. A budž trořchny! Dnydom w řpoczatku wóžny 1870
buchu někoti němřzy wožazy wot řranzowřow jeczi a do jeneje
twjerdžimy wjedženi. Eso wě, čžychu woni rad wjedžicž, sčto
dobřdže. řranzowřojo pak jich wobřlachu a jim powjedachu, so
su němřzy řbieži. Dha na jenym dnju řrimotachu wonkach
řanony a granaty letachu do twjerdžimy. Wschitzy w twjer-
džimje bėchu we wulkim řmjertnym řrasche. Alle němřzy jeczi
njemřblachu na řadyn řrach, njewurřetniwa radošč napjelni jich
wutroby, woni wjedžachu: naschi bratřja su blisťo, bórřy bu-
džemy řwobodni. Řodobnje dyrbi tež nam, kotřiž do řesufa
wěriny, pschi myřli na pschitřad teho Knjesa wotolo wutroby
byč. Wěřcze, řudny džeri budže žalofny džeri, džeri řuroweho
hnėwa, ale tež džeri najřjetřcheho řboža, pschetož wón pschinjeře
nam poľne řbože. Tehodla budžecze trořchni a posbėhncze řwoje
řlowy teho dla, so so wasche wumóženje pschibřizuje. Drje my
wėmy, so smy wumóženi, ale te poľne řbože wumóženja hiřcze
njewuřiwamy. My smy hiřcze řivi na řwěczi, na kotruž
čžerty řnježa, naš čžiččiči hiřcze řelko staroščow, naš marřuja

hřicče wjele boloscžow, nař potrijehja hřicče wjele čeřnosěžow a wořebje ma hřech hřicče wulku mōz nad nami. Ale potom, hdyž tōn řnjeř pŝchĩndže ř řudu, budžemy řwobodni, wěčnje řwobodni. Potom budže tōn raj dokonjeny, w kotrymž wěčny mēr a radořč řnježi; potom budžemy řjednoczeni je wřchĩtkĩmi řwojĩmi lubymĩ, kotřĩž řu kaž my do řesufa wěrĩli, potom budžemy wěčnje pola teho řnjeřa w njebřebach a budžemy řo wjeřelĩč ř njewurjeknĩwym a řbōžnym wjeřelom. řehodla njeboj řo, nē, budž trořhtny a wjeřel řo na pŝchĩhad teho řnjeřa, na to řbože, kotrež wōn pŝchĩnježe. Ale hdyž řy hotowý, řo mōžeřch wobřtač pŝched řřlowřřĩm řhnom! řamjen. Mr. w K.

Evangelstwo w Czechach.

W našchĩ řukōdnĩch Czechach je nastalo mōzne nabožne řibanje. Wutworĩ řo tam nowa čeřřka ewangelřřka řyřew. Wona řo mjenuje **čeřřka bratrowřřka řyřew**. — řuta řyřew řlada ř wulřĩmi nadřĩjemi do pŝchĩhoda. Wona nadřĩja řo, řařo řyřĩ čeřřĩ narod řa řebje dobrež. řařta nadřĩja njeje prōřdna. Wřchĩř řeřche nēhdy nĩmale řyřĩ čeřřĩ narod ewangelřřĩ. ř to bēřche řoba jeho najwřřĩřeje duchomneje a polĩtĩřeje řřawý. řalle řo njeřbožownej řĩtwje pod řēřej řoru 1620 řapocřa řo we čeřřej řalōřne podřřlōčowanje ewangelřřeje wēřy, řĩž řřōnečnje řyřĩ bohary čeřřĩ kraj do pohřebnĩřečřa pŝchewobroczeřře a bohary čeřřĩ kulturu řnĩeřeře. — čeřře ewangelřře řnĩhĩ řo řpallchũ. řo řto řyřřazach ewangelřřy čeřřaha řwōj wōtřny řraj wopuřřečřĩchũ a řo řwotnarodnĩchũ. řulle dčēřbý řraja řo pŝchēnēmřowachũ. řař řo čeřřĩ lud pod řzeptarom řabsburgřřĩch nĩmale podũřy! řalle 200 řēř dčēřĩřo řapocřřachũ horřĩwĩ čeřřřy wōtēčřĩřy řutōn řawēřečē w rowach řežřy řud řbuřĩečē, a nēřř nastā wobdčřĩwanja hōdne narodne prōřowanje, řĩž řřōnečnje po řto řēřach čeřřĩ polĩtĩřũ řamostatnořč wudobý. — ř nēřř wĩdčřĩmý, řo dčē řebĩ řutōn wobdřřjený a energĩřĩ čeřřĩ lud řež řařy řwoju ewangelřřũ řyřew wutworĩeč. řo je řawēřečē nēřřto wulřotne!

řako čeřřĩ řřesĩdenta řomasch řřařarýř, řĩž je řam ř ewangelřřej wēřje pŝchēřupĩř a je wēřĩmý ewangelřřĩ řřchēřčřan, řřēnũ řromadčřĩnu čeřřēho řarlamēta wotēwřĩ, čřĩnēře wōn to je řřewamĩ řēřamēta pohředneho řĩřopa čeřřēje bratrowřřeje wōřbady řana řrnōřřta řromēřřēho. řōždeho řdčēřaneho ewangelřřēho dčēřbĩ to řřuboko řnucž.

řo řēřa, rowřřohane nĩežē dčēřbja řo řařy řwřřřačē. řowa čeřřka řam řařy řapocřřnje, hđžēž je nēhđže řara pŝchēřřala.

řowa ewangelřřka řyřew ma mjeno **bratrowřřka řyřew**, potajřĩm wona dčē ědeale a pobožnořč tuteje řyřewje, řĩž je nēhdy ř boharym řobnōwanjom řa čeřřĩ lud řbýřa, ponowĩeč. řny nje-mōžemy dčēnřa řubdy řyřĩ wulřĩ wuřřam tuteje řyřewje řyřowacž; jenož na to dčēmy řponnĩeč, řo je wona řrařřĩnu řrařřĩřũ řĩřřĩju wudala, wuřřlōd řřubōřeje pobožneje a řumanĩřĩřeje řdčēřanōřečē, řo je bratr řulafřř přēnĩ ewangelřřĩ řatechĩřřmũ řpĩřřař — do řutherowēho čřařa — a řo je řařřĩ řrařřĩ řřlowřřēř a pobožny řřchēřčřan řaž řřwēřřřawny řromēřřĩ ř bratrowřřeje řyřewje wuřřhōř. řa dũju 15. novēmbra řēřē 250 řēř, řo je wōn wumřřēř. ř řēřebach řo bohũřēř na njeho dale řpōmnĩlo njeje, hōč pŝchēř řřōřřĩ nastawř w řēřebřřĩch řrowĩnach, hđžēž řo wōn wōřebje řako paedagoga pōčēřēčũje. Ale wōn je wjele wřřaz. řōn je nabožny řenius, jeho paedagogĩřē řřřřũ řũ řu jenož řēčēřwřĩ jeho pobožnořečē. řa pŝchĩřřlad řēřē wōn přēnĩ, řĩž je řebĩ pōwřchĩřřowomũ řudomũ řchũľũ řadař. řo řawēřečē dopřřēdũje ř bratrowřřeje řmũřřřlōřečē jeho řyřewje, řo-řraž řo w řōždej jeho řnĩřy řřewĩ. řchōž dčē jeho řřuboku pō-řōžnořč řēřnāčē, tōn dčēřbĩ jeho „Unum necessarium“ abo jeho

„Labyrinth řwēřa“ čřĩtačē; potom wōn řpōřnaje, řo řromēřřũ řřřřřa do řřada najwřřēřřĩch nabožnũch dchōw. —

řařē je nabožne řĩwjenje we nēčēřĩřēj čeřřēj bratrowřřej řyřewĩ? řnježi řu jenož hōřy řadĩřalĩřmũ, jenož wōjowanje pŝchēčřĩwo řatholřřēj řyřewĩ? řo hřĩečē njeje řana pobožnořč! řje mjeřřa řřainje ětolerantne wōjowanje, pŝchēřōž řež w řatholřřēj řyřewĩ řũžōřa řo bohate řōřřa řĩweje pobožnořečē a ř pōřnyũ prawom řada řebĩ nēčēřĩřřa nēřřřa řřudowřřa řēologĩřřa mřlōdōřēč řřhũřřĩřē řřudowanje nowēje řatholřřēje pobožnořečē. — řařē řĩwjenje řnježi potajřĩm w nowēj čeřřēj bratrowřřej řyřewĩ? — řny řo dořēč njeřnājemý. Ale řny dčēřbĩmý řo ř nĩř řabjēřačē. řařēřē řy hđy, hđy řy jēdnũ řēřbřřĩ dchōwomý, řĩž dořpōřnēje čeřřřy řōřũmĩ, do čeřřy pūečřowal a nadrobne wobřēřē-wojēčē a řĩwjenje w nowēj čeřřēj řyřewĩ řřudēřwal. řny nje-řmēřny řabjēčē, řo řu čeřřaha nāřřĩ nāřřĩřřĩchĩ pŝchĩwũřřĩ, řo řny ř nĩmĩ řēřřōřřĩ dořřo řjednoczeni řbýřĩ a řo **řubny řež w řĩtwje pod řēřej řorje řbĩečĩ**. ř wōřebje ewangelřřy čeřřaha dčēřbja řam řřĩřřo řřačē. řamý řež řako ewangelřřy řřlowjenjo čēřřny nādarwř, řo wō nĩch řřarāeč a řĩm pōmōřnu řũľũ pōřřĩečĩečē, řĩž my řĩžō řēřřōřřĩ dořřo řobnōwanje ewangelřřēje řyřewje wũřřĩwamý.

řo pobožnořēĩ w nāřēj čeřřēj řyřewĩ wēřny jenož ř nabožnũch čřařpōřřow, řĩž řu řo nām w pohřednĩm čřařũ dořřali. řřařũjemý řo ředāčřĩřam řa lubōřēčĩwe pŝchĩpōřřřanje a dčēmy řũľũ ř řōřřka rowřřawjēečē, řchō řmý ř nĩch řřonĩli.

čřařpōřř „řřwēřřlo“ wudawa řo wot řřchēřčřanřřēho rowāřřřwa mřlōdčēnōw w řrařy a ma wōřebĩtu pŝchĩřōhũ řa dčēčēřĩ ř mjenom: „řřlady řřchēřčřan.“ řako ředāřřor mjeuuje řo řřloĩř řřlōřř, a jeho řřlōwný řobudčēřačēř řř. řdčēřřner.

řchōž nām pŝchĩ čřĩřanju ř. čřĩřřka wōřebje nāpadny, řēřē jara wulřa lubōřēčē ř řĩřřĩ. řastawř: „řřōeč māmý čřĩřřĩ řĩřřĩ“, je řo nām řař řubĩř, řo řmý řōn řandōm do řēřēřēčřĩny pŝchēřōžĩli. řař to je řawēřečē řařo řu řamřřna lubōřēčē ř řĩřřĩ, řotruž čeřřřy ēřulōnečĩ wobřēřdčřachũ, řĩž ř njej řako ře řwōjĩm jēnĩčřĩm řũľřōm do řũřřy čēřřachũ. řa řōždej řřonje řo řuta lubōřēčē pōřřařa. řĩmo teho wōřřchēwĩ nāř řĩwý, wēřĩmý dchũ; řřute pŝchēřwēđēčēnē wō řōjřřōwe řesũřřowým, we řawōdnũm řwje-dčēnřřĩm nāřřawřũ „1620—1920“ wuřřē řjednocženje pobožnořečē a narodneje řmũřřřlōřečē. řara wulře a jara řwjeřelāze pŝchēřřwāřřjenje řēřē řa nāř řēřēn „řřuta“ wot čeřřēho řēřnēřřa řana řřlōřřy. — řēřny, řo je to nāřřĩ nĩmōmēřy řařřũľřbny pŝchēčēřēř, nēčēřřĩchĩ řnējēřēřřĩ řadčĩečēř, řřlōřř čēřřny, řĩž je řwōje řyřē řĩwjenje nāřřchēmu māřemũ narodēj woprowal. řřonĩmý, řo řu „řřuta“ ř jeho řnĩhĩ: „řēřnē wuřřwobōdčēnēho njeřwōľnĩřa“ wřřate. řchēmy řo prōřowacž řũ dořřōeč ale dčēřbĩmý řĩžō nēřřlo wuřřudčĩečē, řo wōn řam, nāřřĩ njeřēbĩečĩwý pŝchēčēřēř, ř čeřřřo-bratrowřřēj řyřewĩ řřřřřa abo jej ř najmjenřřřa řřĩřřo řējĩ. řřmý řež jeho řēřēn „řřuta“ řēřbřřy řēřdali, řako nājřēřřē řřamjo řũľneho dchōwneho řĩwjenja, řĩž w čeřřřĩm řũľũ řnējēřĩ. — řŝchē-jara řařĩmōwāřřřař nāř řež nāřřawřřaj wō řmjeřēčĩ dořřōjneho a wō řmjeřēčĩ wřchēđneje pobožneje řřarũřřřĩ, řōřřy řĩnřartowēje. — řĩmo wřēřřĩchĩ nāřřawřřow ma čřařpōřř rowřřlad ře wřřchēřařĩmĩ pōwřēřēčēmĩ, řĩž řmý wōřebje řēđřbĩwēje čřĩřali. ř nĩm řřmĩnũmý, řo ma „řřwēřřowa āllĩanca řa řēřřowanje mjeřřnarōdneho pŝchēčēřēřřřwa mjeř řyřřwēmĩ“ řež řwōju wōřnořřũ w čeřřach, řo je řo 14. novēmbra na dũju řmjeřēčē řromēřřēho w řyřřwřřach bratrowřřēje wōřbady mōľřřlo wō mēr a lubōřēčē mjeř řũľamĩ. řapřĩřřōjō — je to jara řĩwa jēnđžēřřka ewangelřřka řyřēj — řu w řēřřēřřōđže řařōž řĩ řēologĩřřũ āřadēmĩju řa řřlōwřřanřē narōdý a dčēđřa řo pŝchĩ řrařřřēj unĩversĩečē wobdčēřĩečē. řwřřřchĩ mēřēčřa-nōřřa mēřřa řondōna, řōřdājōř řĩř řřomas řēčy řřōřng, hōřřĩwý řřchēřčřan, řo po jeho řmjeřēčĩ řřawĩ řako pŝchēčēřēř bratrowřř

steje wořady a češského naroda, kotruž je sam wopytal. Sšly-
schimy, so maja češsky mlodženzy swój modleřski tydžen wot
14.—20. novembra. Najradšo bych tu napisał, wo čož so na
kóždym dnu modla, so bych polasal k hnutu smyšlenosći tutech
mlodženzow. — Haj, tež na našch „Bombaj Bóh“ so spomni, kiž
so w redakciji čita. Sczeli nam wutrobny postrow: „Pšchejemy
lubym našim pšcheželam we wořamocženosći wořebiteho sje-
dženja s mozu Šbóžnika a se žórkom trošćta.“ —

My so sa to džakujemy a pšchejemy češkim bratram bohate
Bože žohnowanje we wěrje a žiwjenju.

Čašopis: „Čestomozowska Jednota“ wukhadža měřacnje a
wudawa so we Mitoslawi wot fararjow lic. theol. S. V. Hajeka a
B. Pokorny. Tež w tutech čašopisju namatamy tón samny
pobožny duch. — W Šerbach snaja so Herrnhutse wořady, a
rad so jich Bože službu wopytaja. — Slaježe, zle tajta bratrow-
sta a kotrowsta smyšlenosć, knježi tu w nowych a starych češkich
wořadach. Tu njeje žaneho sozjalneho rosdžěla! — Haj,
tajtu lubosć dyrbjeli my wet našich češkich bratrow wukroč.
Njebo Zmischowe heřko běše: „Šerb je Šerbej bratr.“ My
so po nim řeskožujemy! Čitam rosprowu wo šronadžijnach
češskej wořady we wschitkich stronach češského kraja. We Woko-
muzu w Morawskej pšchisťowichu s bratrowskej zyrkwi 6. meje 88
ludži. Šonimy, so so češkobratrowske wořady tež w Amerizy,
so tute swoju domšnu ščežedriwe podpjeraja a jim tež duchow-
nych sczeli. Pšchežo sašo čitamny praschenje: Hdy pšchisťowmje
češski narod ewangelij a horze žedženje, so by so to bórny stalo.
S wulkim šajmanjom čitachmy nastawki: „Kommunismus w juhu
Morawy“, „Wolanie po profetach“ a „Škol a my“. — Poro-
kuje so češskemu šokolej, so nježěsti měř kasy a so mlodžinu
s kweťnym wješelam sawjedže. — Žato polasku šchešćijanškeho
žiwjenja a k hnutuho žiwjenja pšcheložimy nastawki: Dyrbimy so
kwečěž! Našch knjes to čže! — My postrowimy češkich dalekich
bratrow a čžemy so próžowacž, tež w jeho wučžbach žiwi a
s nimi w Duchu sjeđnocženi byčž.

Čašopis „Šuš“, měřacnik sa nabožne a zyrkwinske pra-
schenje wudawa so w Čašlavi wot dr. theol. Rosaka a dr. theol.
Zisara. Čašopis ma wořebny a wědomostny ras: čitamny sa-
wodny natwarjazy nastawki wo šlowje: „W twojim pocže dyrbišch
kwoj khlěb jěščž“. Šonimy s jara k hnutuho nastawka: „Nje-
džakowne powołanje“, so ma tež češkobratrowska wořada kwoje
starosće a njeđostotki. Pšobrachnje na duchownych: duchowni nje-
móža s tej pšchěbnadnejsch, kotraž so jim wot wschelachich wo-
řadow dostawa, se kwoje kwojbu žiwi byčž. Ale jora dostojny
knjes doktoro! Tak je tež pola naš Šerbow! Tež našim
w kadam dylki so to projěčž: „Dže wo pšchichod češkobratrow-
škeho Ziona. Žižo mamy wulku liežbu wořadow bjes fararjow.
Sa njeđotko budže jich wěščže wjazy. Abiturienčži so wołaja a
namatwjeja, so bychuhohošłowstwo studowali. Ale kat maja
beheřkowskuwo studowacž, hdyž (kaž wězy nětko so) je měřacnje
w jěščeho pjenježneho naklada sa studije w Prash trjeba, hačž je
mšda dženska sa starscheho a w zyrwinym džele šechěđžiwjeneho
duchowreko? A hdyž mlodžerž widži, so ma jeho lědma se schule
wuscholschi towaršch a řjemježnišči pomoznik, haj, husto tež burški
dželacžer wjěšču mšdu, hačž farar, kiž je wschitke pruhowanja
wobstał, kat so potom sa studije s žyła a sa theologiske studije
wořebje šahoricž?“ Čašopis „Šuš“ je wubjerny, runa so naj-
lěpšchim němškim nabožny čašopisam, kiž snajemy. Rosprawuje
wo wschitkich duchownych naležnosćach, kamo wo Dataismuž a
ma lubosny feuilleton, kiž kny s radoščžu čitali. Dowolimy řebi,
tež do tuteje redakcije pšblacž wutrobny ewangelsko-řerbški postrow
s blisfosće Džhranowa.

„Žirkevine Listy“ so měřacny čašopis ewangelskeje zyrkwe

augšburškeho wušnacža we Morawskej a wukhadža měřacnje
w Dypomškom Šv. Mikuláški. Čašopis piša so w morawskej
češkej narěči. Ščtóž derje češsky rořumi, čžita ju lořkosću a
džiwa so nad tym, kat bliska je nam tola tuta morawška narěč.
S redaktorom je farar Žiri Janošćka. Žirkevine Listy podawaja
nastawki: Našche zyrkwe w Britiskej-Němskej-Amerizy; zyrkwa
a stat. Žara šajimowala je naš rořnawa wo wobstejnoscžach
ewangelskeje augšburgskeje zyrkwe na Morawskej, kotruž je knjes
reaktor sam pšched generalnej radži podal a tehorunja rěč
pšchi wotwřenju theologiskeje akademije Bratysławje. Žara šaj-
mawe so tež powješče wo duchownym žiwjenju w češkej studo-
wazej mlodžinje a wo pocžach mješ češskimi a morawskimi
duchownymi. Tež fararje knjesej Janošćky wutrobny džak a
šakski postrow. Žeho listy čžemy nadrobne rořpomnicž, hdyž
šmějemy jich wjazy hačž jene čžiblo.

Ma kóždy pad čžemy wot nětko šajnje wo nabožnym
hibanju w Šerbach rořprawicž.

Zyrkej a stat.

Wutoru, 23. novembra, je šakski řynoda w Drazdžanach
ašo je kwojimi wuradžownjemi šapocžala. Mimo drugeho je so
w kwojich přěnich poředženjach šaběrafa s dořhodami zyrkw-
nych wučerjow a šantorow. Postaji sa nich dořhody wot 1000
řřinow hačž 2400 řř. 4. ř šakonja, kotruž tole řjaduje, praji,
je móža so powyščenja dořhodow šapowjedčič abo s wuměnje-
njeni dowolicž, hdyž so w šadžerženju měřtaměječžela pšchicžina
sa to namata. Tajta pšchicžina je tu pšchedy wšchěm potom,
hdyž so zyrkwiny wučer řarjetuje, džěži w ewangelsko-lutheriskej
nabožinje rořwucžowacž. Wo dořhodach duchownych w službje
a šronka služby a dořhodach šawoštajenych bywšich duchow-
nych bu tehorunja jednane. Ne to jene wot čžaga a wobstej-
nosćow namšowane jara k hnutu praschenje. Wono sjeđnocži
řynodalow s dwěmaj jenobšohymaj wobsamknenjomaj. Tu-
tež wuprajitej, so je šakski ludowa komora 26. julija 1920 pšche-
cžnwo wulkořtatnej wuštarwe wo tutech wěžach wobsamknyla,
žadatej řebi to šakonske wurunanje na dořhodach a s dořhom šakon
wo dawšššeranju nabožnych sjeđnocženstwom. —

S bliska a s daloka.

S Butež. Šandženu 1. njeđzeli řwj. adventa pořwječži
so zyrkwiny pomnik sa padnjonych našcheje wořady. Najpřjedy
piskasche nam s pšchewodženjom byřglow hudžbne wotdželenje
Budyšćkeho towarštwu mlodženzow krařnu ariju. Potom jěčž-
howskeho Boža služba po šnatym waschnju. Wořadžiny du-
chowny, s farar Wjerwa, šakóži kwoje přědowanje na pon-
nikowe napišmo: Ža wěm tvoje škutki a tvoju próžu a tvoju
jěčžřpliwosć (Šjewj. řwj. Žana 2,2), a pořwječži po hudžbje
herzow pomnik. Wón ma čžesćičž našchich morwych řjetow, ma
tróščtowacž řrudnych šawoštajenych a ma s pucžnikom byčž nam
žiwym. Potom wěnowasche s pšchedřyda Reinig wot wjer-
škeho towarštwu padnjonym řlowo džaka a krařny wěnz. Zyrk-
winy chor, kiž běše pomnik tež wubjernje wupyšchil, šaspěwa
pod wodženjom s zyrkw. wučerja Rodneho ariju: Nětk s do-
nšnje pucž wjedže mje.

Pomnik ma njewšchědny ras: Šřjedža řeji Šbóžnik, kiž
padnjeneho wofaka w kwojimaj rukomaj džerži; wulkotna a
woprawdže šchešćjanška to myřl. A wohomaj tuteje postrowy
na prawizy a řewizy so tasle s mjenami našchich morwych řje-
tow pšchiprawjene. R.

R w Š. sa 3. advent. — W. w W. sa 4. advent.

Čžisčěž a naklad: Šsmolerjež kniřicžisčezěrnja,
šap. družštwu s wobnij. ruk. w Budyšćinje.